

— Е, хе, побратиме, Тодоръ Михайловичъ, закжснали те вий! обърна се къмъ мене Столѣтовъ. Противъ насъ настѣпва цѣла Сюлейманова армия, ний тукъ броемъ нѣколко десетини баталионе, а вий сте тръгнали съ една рота а научите на умъ разбойниците!

Това дѣйствително отъ страна да гледа човѣкъ би му се показало смѣшно. Нъ работата е, че отъ височината се открива като на дланъ голѣма частъ пространство оттатѣкъ насъ. Височината е дѣйствително могѣтъ да се броѣтъ баталионетѣ на неприятеля, тогазъ когато огъ долината едва ли е възможно да се различи (и то който обладава съ забѣлжително зрѣние) бравище отъ неприятелски колонни.

Генералъ Столѣтовъ се рѣши да остави на Поповата височина 4 та дружина, а съ останалитѣ дружини и планинската артиллерия, да отстъпи съ цѣлъ да се укрѣпи на главната позиция. Прѣдъ мръкване дружинитѣ се дигнаха къмъ Св. Никола, а като дойдоха на позицията завзѣха първото си расположение на лѣвото крило. Керванетѣ на жителитѣ успѣле за щастие да прехвърлятъ Балкана; на позицията останале само работниците българе, които се занимаваха, подъ ръководството на двама инженери офицери и генерала Кренке, съ разширяването и поправката на шосето.

Нощта на 7 ий срѣщу 8 ий Августъ премина спокойно.

8-ий АВГУСТЪ.

Генералъ Столѣтовъ, като прѣдполагаше, че неприятеля въ никой случай нѣма се рѣши да нападне позицията отъ прѣдъ, отъ къмъ селото Шибка, а ще направи тукъ само демонстрация и ще се опита да обиколи отъ къмъ Тръвна и Габрово, проводи флигелъ-адютанта полковника княза Вяземски да прегледа тѣснината, която води отъ Янина къмъ Тръвна, а ординареца си, щабсъ—ротмистра Лукашева—на височината Малкъ Бердекъ, като му порѣча да слѣди и да донася за движението и дѣйствиата на неприятеля. Нъ както донасянията на кн. Вяземски и Лукашева, тѣй сѣщо и личнитѣ наблюдения на генерала Столѣтова и на полковни-